

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

Quòd subditi Principum mores imitentur, siue boni sint, siue mali. cap. xx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

D. IOANNIS DAMASCENI

tres perso- affluit: nimirum ut munus aliquod accipiat. Tertia, libidinosæ voluptatis causa. Atque F
 illa quidem pure ac sincere eum quem amat laudat: altera ob auaritiam. Postrema autem,
 dir. voluptatis ergo.
 Philo. Pax, quamlibet damnosa, bello tamen utilior est.

DE VERITATE, AC TESTIMONIO
 certo. CAP. XIX.

Exod.
 Num. 35.

Non assentieris cum iniusto fieri testis iniustus.
 Sub duobus vel tribus testibus morietur, qui morietur.
 Non admittetur testis vnus, vt testimonium aduersus ho- G
 minem dicat in omni crimine, & in omni peccato.

Tob. 8.
 Psal. 24.
 30. 118.

Os verum implebitur risu: & labia eius exultabunt.
 Omnes viæ Domini misericordia & veritas, requirentibus
 testamentum eius. Veritatem requiret Dominus. Ne au-

Prou. 8.
 14.
 21.

feras de ore meo verbū veritatis vsquequaque: quia in iudiciis tuis supersperavi.
 Iusti sunt omnes sermones mei, nō est in eis prauum quid, neque peruersum.
 Misericordiam & veritatem fabricantur boni. Liberat à malis testis fidelis.
 Facere iustitiæ, & vera loqui, magis placet Deo, quàm victimæ.

Mal. 2.
 Zach. 8.

Lex veritatis in ore eorum, & iniustitia non est inuenta in labiis eorum.
 Loquimini veritatem vnusquisque cum proximo suo. Veritatem & pacem H
 diligite, ait Dominus omnipotens.

3. Esd. 4.
 Sap. 6.

Non est apud veritatem accipere personas.
 Non præteribo veritatem, nec cum inuidia tabescente iter habebō. Quoniam
 huic nihil commune est cum sapientia.

Eccli. 4.
 27.

Non contradicas verbo veritatis. Ne accipias personam potentis. Vsque
 ad mortem certa pro veritate: & Dominus bellabit pro te. Volatilia ad sui si-
 milia conueniunt: & veritas ad eos, qui operantur illam, reuertetur.

Io. 3.

Omnis qui malè agit, odit lucem, & non venit ad lucem, vt non arguantur o-
 pera eius. Qui autem facit veritatem, venit ad lucem, vt manifestentur opera eius,
 quia in Deo sunt facta.

Eph. 4.

Deponentes mendacium, loquimini veritatem vnusquisque cū proximo suo: I
 quoniam sumus inuicem membra.

3. Io.

Maiorem hac lætitiā non habeo, quàm vt audiam filios meos in veritate am-
 bulare.

Basil. in
 dict. Scrip.
 Attende
 tibi ipsi.
 Nat. 17.
 Chrysost.
 Veritas
 insupera-
 bilis est.
 Iustini.

Præstantissimum omnium bonorum est veritas. Captu difficilis est veritatis sermo:
 vt qui facile eos effugere queat, qui animum non satis attendunt.
 Huiusmodi quiddam est vacordia, & aduersus veritatem inicum certamen: nempe
 vt cum ipsimet secum pugnent, id tamen nec sentiant, nec erubescant.
 Veritatis robur nullam opem requirit: Verum quamuis innumeri sint, qui eam extin-
 guere moliantur, aded tamen non extinguitur, vt etiam per eos ipsos, qui eam vexare co-
 nantur, splendidior existat, eosque, qui frustra sese tidunt, irrideat. K
 Nec lux vnquam caligo erit, quandiu lux fuerit: nec rerum nostrarū veritas vnquam
 falsi conuincetur. Veritas enim est, qua nihil fortius esse potest. Qui quis, cum veritatem
 dicere queat, eam subricet, à Deo condemnabitur.

Enagr.

Præstat lapidem incassum mittere, quàm sermonem. Loquere quæ oportet, & cum o-
 portet: & non audies quæ non oportet. Veritatem silere, idem est quod aurum humo cōdere.

QVOD SVBDITI PRINCIPVM MO-
 res imitentur siue boni sint, siue mali.

CAP. XX.

Dixit

A **D**IXIT Gedeon ad populum: Quod me videritis facere, facite. *Iud. 7.*
 Quando perforauerit tuba in manu mea, vos quoque per circuitum castrorum clangite, & perfonate. Abimelech arrepta securi, præcidit arboris rami, impositumque ferens humero, dixit ad socios suos, Quod me vidistis facere, citò facite. *9.*
 Secundum iudicem populi, sic & ministri eius: & qualis est *Eccli. 10.* rector ciuitatis, tales & inhabitantes in ea.

Ad principum mores sese vt plurimum effingere solent ij, qui in ipsorum imperio sunt. Basil.
Ac proinde quales fuerint duces, tales quoque eos, à quibus gubernantur, esse necesse est.

B **Q**UOD SVBDITI PRINCIPIBVS SVIS
 ac præfectis parere ac cedere, eosque honore afficere debeant,
 non autem ipsis reluctari. CAP. XXI.

DIS non detrahes, & principi populi tui non maledices. *Exod. 22.*
 Impius est qui dicit regi, Iniquè agis. Impius, qui illustris viri *Iob. 34.* faciem non veretur, nec honorem ei deferre nouit.

In scientia tua ne maledicas regi, & in penetralibus cubiculi tui, *Eccli. 10.* ne maledicas diuiti. Quoniam aues coeli portabunt vocem tuam,

C & qui habet pennas, nunciabit sermonem tuum.

Time Deum & regem: & neutri eorum inobediens sis. *Prou. 24.*

Os regis caue, & ne recedas à facie eius: quia omne, quod voluerit facere, faciet, & sermo illius potestate plenus est: nec dicere ei quisquam potest, *Eccli. 8.* Quare ita facis?

Magnato humilia caput tuum. Ne litiges cum homine potente. A potentiore aduocatus, discede: ob hoc enim magis te aduocabit. In medio magnatorum ne te illis aques. *Eccli. 4.8.*

D Omnis anima potestatibus sublimioribus subdita sit. Non enim est potestas nisi à Deo: quæ autem sunt potestates, à Deo ordinatæ sunt. Itaque qui potestati resistit, Dei ordinationi resistit. Qui autè resistit, ipsi sibi damnationem acquirunt. *Rom. 13.*

Obedite præpositis vestris, & subiaccete eis. Ipsi enim peruigilant, tanquam pro animabus vestris rationem reddituri, vt cum gaudio hoc faciant, & nõ cum mœrore. Non enim hoc vobis conducit. *Heb. 13.*

Subiecti estote omni creaturæ propter Deum, siue regi, tanquam præcellenti, siue ducibus, tanquam ab eo missis, ad vindictam quidem malorum, laudem vero bonorum. *1. Pet. 2.*

Cæsari in his rebus parete, in quibus parere periculo caret. Inferioribus, ac sibiipsis imperare nescientibus, in beneficij parte ponendum est, iis seruire, qui rectè & scitè præsumt. *Ignat.*

E Subiciamur, tum Deo, tum alijs alijs, tum iis qui imperium in terra gerunt. Deo quidem, omnibus de causis: alijs autem alijs, propter charitatis fœdus: principibus denique, propter ordinem, publicæque disciplinæ rationem, idque tantò etiam magis, quantò clementioribus moderatioribusque illis utimur. Graue ac periculosum est indulgendi assiduitate clementiam exhaurire: ne alioqui illorum asperitatis & crudelitatis poenæ tandem à nobis expetantur, vt qui ventis inuictis tranquillitatem sustulerimus, & luci caliginem induxerimus, mellique absinthium admiscuerimus. *Maxim.*
Orat. ad Ciuēs
Nax.
Cauendum ne principum clementia abutatur.

Præfectos eos, qui à regibus creantur, quamuis improbi sint; quamuis fures, quamuis iniusti, quamuis denique alio vllò crimine constricti, metucere tamen debemus, nec propter eorum improbitatem eos aspernari, sed propter eius, à quo creati sunt, dignitatem vereri. *Chrysost.*

Omnes qui rectè subesse ac parere didicerunt, rectè quoque imperio fungi scient, cum ad potentiam peruenerint. *Iosephi.*